

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ସର୍ତ୍ତା ବାବାଟ୍ଟକ ସହିତ ସର୍ତ୍ତା ହୁଅ, ସତ୍ସତାର ସହିତ ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ରଖ, ଜ୍ଞାନର ଅହଂକାରକୁ ଛାଡ଼ି ଯୋଗରେ ରହିବାର ପୁରା-ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଯାହାଟ୍ଟକ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିରନ୍ତର ବାବାଟ୍ଟକର ସ୍ମୃତି ରହିଥାଏ ସେମାନେ ହେଲେ ମହାବୀର ସନ୍ତାନ । ମହାବୀର ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିମାନ । ମହାବୀର ସେମାନେ ଯିଏ କି ନିରନ୍ତର ଖୁସିରେ ରହୁଥିବେ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଥିବେ, ସାମାନ୍ୟ ବି ଦେହର ଅହଂକାର ନଥିବ । ଏହିଭଳି ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି — ନିଜକୁ ରୁହ ଅଥବା ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବସିଛ ? କାହିଁକି ନା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହା ଟିକିଏ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ମେହନତ ରହିଛି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମହାବୀର କୁହାଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତ୍ୟ କରି ବାବାଟ୍ଟକୁ ମନେ ପକାଇଥା’ନ୍ତି — ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମହାବୀର କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛି ? କାରଣ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମସ୍ତେ ମହାବୀର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପ୍ରିମ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏତେ ଶକ୍ତିମାନ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଡେରିରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ହିଁ କରମାନୁୟାୟୀ ସୁପ୍ରିମ ହେଉଛ । ସୁପ୍ରିମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିମାନ ଅଥବା ମହାବୀର । ତେଣୁ ଅନ୍ତରରେ ଏହି ଖୁସି ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେହି ନିଜର ଚାର୍ଟ ୨୫ ଗତକଡ଼ା, କେହି ୧୦୦ ଗତକଡ଼ା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । କେହି କହୁଛନ୍ତି ୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ ଅଧଘଣ୍ଟା ବାବାଟ୍ଟକର ସ୍ମୃତି ସଂପାଦି ରହିଲେ କେତେ ଗତକଡ଼ା ହେଲା ? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଧିରେ ଧିରେ ମହାବୀର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁରନ୍ତ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଥିରେ ମେହନତ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରହ୍ମମଜ୍ଞାନୀ, ତତ୍ତ୍ଵ ଜ୍ଞାନୀ ଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମ ଅଥବା ଘରକୁ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ କହୁଛନ୍ତି ଅହମ୍ ବ୍ରହ୍ମସ୍ମି (ମୁଁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମ) । ତେବେ ଘର ସହିତ କ’ଣ ଯୋଗ ଲାଗାଯାଏ କି । ଏବେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତ୍ୟ କରୁଛ । ଏବେ ନିଜର ଚାର୍ଟ (ହିସାବ) ଦେଖିବାକୁ ହେବ — ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଆମେ କେତେ ସମୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛୁ ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ସେବାରେ ରହିଛୁ, ଅନ୍ ଗତଲି ସରଭିସ୍ । ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ସେବା । ଯେତେ ତୁମେ ସେବା କରିବ ସେତେ ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ଏହି କଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାର ଅଛି । ଭଲ-ଭଲ ମହାରଥୀ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ମେହନତ ବିନା ଫଳ ମିଳିପାରିବ କି ।

ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି କେହି ଚାର୍ଟ ତିଆରି କରି ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କାହା କାହା ଦ୍ଵାରା ତ ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ଅହଂକାର ରହିଛି । ଯୋଗରେ ବସିବାର ମେହନତ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ନିଜ ଉପରେ ନିଜର ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମର ଚାର୍ଟ କିପରି ରହୁଛି ? ତାକୁ ନୋଟ୍ କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ଲେଖିବାକୁ ଫ୍ରେସତ ନାହିଁ । ମୂଳ କଥା ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତ୍ୟ କରି ଅଲଫ୍ (ଆଲଲା) କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ଯେତେ ସମୟ ବସୁଛ ତେବେ ମଝିରେ-ମଝିରେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାର ଯେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ଯୋଗରେ ବସିଲି ? ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ବସୁଛ ତ ତୁମକୁ ବାବାଟ୍ଟକ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ର ଘୁରାଇଲେ ମଧ୍ୟ ହରଦା (ଦ୍ଵିଧା) ନାହିଁ । ଆମକୁ ବାବାଟ୍ଟକ ପାଖକୁ ନିର୍ଗତ୍ୟ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ପବିତ୍ର ସତତପ୍ରୟାନ ହୋଇ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । କେହି କେହି ଏହି କଥାକୁ ତୁରନ୍ତ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ଜଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି ବହୁତ ମହାରଥୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ସତ୍ୟ କଥା କେବେ ବି ଜଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ମିଛ ଦୁନିଆ ଚାଲିଛି ତେଣୁ ମିଛ ଯେପରି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜମିଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ଜଣାଇବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ପାପକୁ ଉତ୍ସର୍ପ କରି ପବିତ୍ର ହେବ । କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତ ପବିତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ବାକି ଫାଇଦା କ’ଣ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ତ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଡାକୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ଦରକାର ଯୋଗବଳ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ଚାର୍ଟ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ଯଦି ତୁମେ ୪୫ ମିନିଟ୍ ବସୁଛ ତେବେ ସେହି ସମୟ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍, ଆମେ କେତେ ସମୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଟ୍ଟକ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲୁ ? କେତେକଙ୍କୁ ତ ସତ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ଲାଜ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ବାବାଟ୍ଟକୁ ସତ୍ୟ କହି ନଥା’ନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଏହି ସମାଚାର ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ସେବା କଲୁ, ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲୁ, ଏପରି କଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାର ଚାର୍ଟ ଲେଖନ୍ତି

ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ତୁମର ଡୀର କାହାକୁ ଲାଗୁ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରଭାବ ପଡୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଚରବାରୀରେ ଯୋଗବଳର ଧାର ରହୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ତ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ବାକି ଯୋଗର ଡୀର ଲାଗିଯାଉ - ଏହା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ଧର୍ମ ମିଳିତରେ ଧର୍ମ ମିଳିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସୁ ନଥିବେ । ବୁଝୁ ହିଁ ନାହିଁନତି ଯେ କିପରି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । କେହି କେହି ତ କହନ୍ତି ଆମେ ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ରହୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ନିରନ୍ତର ଯୋଗ କରୁଥିବେ ତେବେ ତ ପୁଣି କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ଆସିଯିବ, ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ କାହାକୁ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଡୀର ବହୁତ ଲାଗିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ତ ମେହନତ ରହିଛି ନା । ବିଶ୍ରାମ ମାଲିକ କ'ଣ ଏତେ ସହଜରେ ହୋଇଯିବ । ମାୟା ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗକୁ କୁଆଡେ କୁଆଡେ ନେଇଯାଉଛି । ମିତର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ମନେପଡ଼ିବେ । କାହାର ବିଦେଶ ଯିବାର ଥିଲେ ସବୁ ମିତର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ, ଷ୍ଟିମର, ଉତାଜାହାଜ ଆଦି ହିଁ ମନେ ପଡ଼ିବ । ବିଦେଶ ଯିବାର ଯେଉଁ ବାସ୍ତବିକ ଇଚ୍ଛା ଆସି ତାହା ଗଣିଥାଏ । ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବିଲକୁଲ୍ ତୁଟିଯାଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଆଡ଼କୁ ବୁଦ୍ଧି ନଯାଉ, ଏହା ବହୁତ ମେହନତର କଥା । କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସମ୍ପୃତି ରହୁ । ଏହି ଦେହ ମଧ୍ୟ ମନେ ନପଡ଼ୁ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ତୁମର ଶେଷ ସମୟରେ ହେବ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତେ ଯୋଗବଳ ବଢ଼ାଇବ, ଏଥିରେ ତୁମର ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବ ସେତେ ତୁମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେବ । ଯଦି ଶରୀର ଛାଡ଼ିଦେଲ ତେବେ ଏହି ରୋଜଗାର ଜମା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯାଇ ଛୋଟ ପିଲା ରୂପରେ ଜନ୍ମ ହେବ । ତେବେ କ'ଣ ରୋଜଗାର କରିପାରିବ! ଯଦିଓ ଆତ୍ମା ଏହି ସଂସ୍କାର ନେଇଯିବ କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ଦରକାର ନା ଯିଏ କି ମନେପକାଇଦେବେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୃତି ଦେଉଛନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ — ଏକଥା ତୁମ ବସ୍ତ୍ରତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବ । ସେମାନେ ତ ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନକୁ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଏହି ସବୁ କଥାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଇଏ ତ ବହୁତ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ପାଣିର ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମର ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ସ୍ନାନ ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତି ବିନା ତୁମ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ନାନ ବୋଲି ମନେ କର ନାହିଁ । ଯୋଗର ସ୍ନାନ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ତ ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା, ଯୋଗ ହେଉଛି ସ୍ନାନ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପାପ କଟୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ରହିଛି । ତେବେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସମ ହୋଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ସତ୍ତ୍ୱପରଧାନ ହୋଇଯିବ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝ । ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ ଯେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ, ବାକି ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ରୋଜଗାର । ଯୋଗ ଏବଂ ପାଠପଢ଼ା ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ — ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠପଢ଼ା, ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ । କାହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କହିବା — ଜ୍ଞାନ ନା ଯୋଗ ? କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ, ତ୍ରେତା ହେଲା ସେମି (ଅଧା) ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ।

ସେଠାରେ ତ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଅନୁସାରେ ଯାଇ ବିରାଜମାନ ହେବେ । ବାକି ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ପରଦର୍ଶନୀ ଅଥବା ମହାଦେବ ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛୁ । ଯୋଗ କ'ଣ ବୁଝାଇ ପାରିବ । କେବଳ ଏତିକି କହିବ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାକି ଜ୍ଞାନ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦେଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପରଥମେ ପରଥମେ ଏହି କଥା ବୁଝାଅ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ସମରଣ କର । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ତୁମେ ଏତେ ଚିତ୍ତ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛୁ । ଯୋଗ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଚିତ୍ତ ଆଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଚିତ୍ତ ସବୁ କରାଯାଉଛି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରିଲେ ଦେହର ଅହଂକାର ବିଲକୁଲ୍ ତୁଟିଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଖ ଦରକାର । ଯୋଗରେ ତ ଗୋଟିଏ କଥା - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ାରେ ତ ଦେହର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଶରୀର ବିନା କିପରି ପଢ଼ିବେ ଅଥବା ପଢ଼ାଇବେ ।

ବାବା ପତିତ-ପାବନ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣି ନାହିଁନତି । ବାବା ନିଜେ ଆସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ-ମନୁଷ୍ୟକୁ କେବେ ବି ଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏହାକୁ ହିଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସେହି ବାବା ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝୁ ହିଁ ନାହିଁନତି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଏକଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ହିଁ ନାହିଁ ତେଣୁ ଖିଆଲ କାହିଁକି କରିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ହିଁ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରନ୍ତି — ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାଙ୍କ ନମଃ ପୁଣି ପଛରେ ଶିବ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନମଃ । ତେବେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବବୋଧ । କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝି ନାହିଁନତି । ଯଦି ପଥର ଗୋଡ଼ି ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ନମଃ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ।

ଅର୍ଥକୁ ନବୁଝି କହୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ଆବାଜରୁ (ବାଣୀରୁ) ଉଦ୍‌ଧୂୟାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବାଣଧ୍ୟାନ, ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତାକୁ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ, ସୁଖଧ୍ୟାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାହା ହେଉଛି ସାମ୍ପରାଗଧ୍ୟାନ । ନରକକୁ ଧ୍ୟାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ବ ଧର୍ମ କେତେ ପରମ୍ପରା ଚାଲିବ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ବର ମା ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସାମ୍ପରାଗ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତେବେ ପୁଣି ୨ ହଜାର ବର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନତ୍ବର ହେଲା, ଏବେ ପୁଣି ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିବା ଦରକାର ନା । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିଛି କାମ କରୁ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ କେତେ ପଲାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ବୁଝି ବୁଝି ମାତାମାନେ ତ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍‌ଧୂୟାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ନିର୍ବାଣଧ୍ୟାନକୁ ଗଲା କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ କେହି ଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ଏହିଠାରେ ହିଁ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ମଝିରେ କେହି ହେଲେ ସେଠାକୁ (ପରମଧ୍ୟାନ) ଫେରି ଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ବାନପ୍ରସଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ବ ସତ୍ତା କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ବାନପ୍ରସଥ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି । ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ଯାଇ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିପାରିବ । ବାନପ୍ରସଥର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ତୁମକୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାନପ୍ରସଥ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ଏବେ ବାନପ୍ରସଥ ଅଟେ । ବରତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ ସମସ୍ତେ ବାନପ୍ରସଥ । ଏକମାତ୍ର ସଦଗୁରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି — ବିନାଶର ସମୟ । ବିନାଶର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କରମାନଙ୍କରେ ବୁଝୁଛ କେହି କମ୍ କେହି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବା ଦରକାର ଯେ — ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ନିଗ୍ରହ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍‌ଧୂୟାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ପାର୍ବତ ରିପିଟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ସମରଣ କରି କରି ଗଲେ ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ତା' ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ପାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ନିକୃଷ୍ଟ କରମ ଚୋରୀ ଆଦି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବ, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର, କାରଣ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଯାଇପାରିବେ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହିଠାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଆସିବା ଚାଲିଛି । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

ତୁମକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ (ମଧୁବନରେ) ତୁମକୁ ଭଲ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଜଣକୁ ଆଉ ଜଣଙ୍କର ବଳ ମିଳିଥାଏ ନା । ତୁମ ଅଲ୍ପ କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ହିଁ କାମ କରୁଛି । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପାହାଡ଼ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ନା, ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଉଠାଇଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଗୋପ-ଗୋପୀ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଗୋପ-ଗୋପୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପାହାଡ଼କୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅଙ୍ଗୁଳି ତୁମେ ଏବେ ଦେଉଛ । ଲୋହି ଯୁଗକୁ ସାମ୍ପରାଗ ମୁଗ ଅଥବା ନରକକୁ ସାମ୍ପରାଗ କରିବା ପାଇଁ ବରତ୍ତମାନ ତୁମେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ତେବେ ତୁମକୁ ଯୋଗ ବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ବାହାରେ ତ ଆସୁରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ରହୁଛି । ସେଠାରେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବା ବଡ଼ ମୁସ୍କିଲ । ସେଠାରେ ତୁମେ ଏତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ତାଗୁଣ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ର ବସିଲେ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ଏଠାରେ ତ ଧନ୍ଦା ଆଦି କିଛି ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡ଼େ ଯିବ! ବାହାରେ ରହିଲେ ଘର ଦ୍ଵାରା କାମଧନ୍ଦା ଇତ୍ୟାଦି ନିଗ୍ରହ ଟାଣିବ । ଏଠାରେ ତ ସେଭଳି କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଠାକାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ରହିଥାଏ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କେତେ ଦୂର ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଆସି ତୁମେ ବସିଛ । ଏହାର ସମ୍ପ୍ରତି ଚିହ୍ନ (ସ୍ଵାଦଗାର) ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ରହିଛି (ଦିଲ୍ଲୀର ମନଦିର) । ସେହି ମନଦିରର ଉପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସାମ୍ପରାଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ କେଉଁଠାରେ (ସ୍ଵାଦଗାର) କରିବେ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ବସି ନିଜକୁ ଯାସ୍ତ କର - ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ବସିଛୁ ? ସାମ୍ପରାଗ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୁରାଉଥାଅ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜର ରଖିବାକୁ ହେବ, ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ସମୟ ଯୋଗ କରୁଛି । ଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ମୋର ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡ଼େ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ?

(୨) ଏହି ମହାବିନାଶ ସମୟରେ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍‌ଧୂୟାକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତି ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ନିଗ୍ରହ ପାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଚୋରି କରିବା ଭଳି କୌଣସି ନିକୃଷ୍ଟ କାମ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:-

ସର୍ବଦା ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଭରପୁର ରହୁଥିବା ହର୍ଷିତମୁଖ, ହର୍ଷିତଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।
ଭକ୍ତମାନେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦେବୀ ବା ଦେବତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରନ୍ତି ସେଥିରେ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ
ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ଥିବାର ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସମୟରେ ହର୍ଷିତମୁଖ ରହିବାର ସମାରକୀ
ଭାବରେ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ହର୍ଷିତମୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ପାପ୍ତିରେ ଭରପୁର । ଯେଉଁମାନେ ଭରପୁର
ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ହର୍ଷିତମୁଖ ରହିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପ୍ରାପ୍ତି ଥିବ ତେବେ ହର୍ଷିତମୁଖ
ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯିଏ ଯେତେ ବି ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ବାହାରେ ହସୁଥିବ ହେଲେ ଅନ୍ତରରେ
ଖୁସିନଥିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ଅନ୍ତରର ସହିତ ହସୁଛ କାହିଁକି ନା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହର୍ଷିତଚିତ୍ତ ଅଟେ
।

ସ୍ତୋତ୍ରାଂଶ:-

ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପଦ୍ତିର ଜମା ଖାତା ଭରପୁର ଥିବା ଦରକାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***